

З джерел мудрості і родоводів

Виходу в світ книги нашого земляка-краєзнавця І.Ф.Шишка «Липківські родоводи» я чекав з нетерпінням. Чому? А тому, що в ній іде мова про моїх знайомих, друзів, їх батьків, моїх колег по роботі. Вона написана образною мовою. Автор володіє багатим словниковим запасом, глибоким знанням краєзнавчого матеріалу і людей, місцевості, про яку ведеться мова. Іван Федорович вніс в книгу не те, що лежало «зверху» подій, а копав глибше. Тож читається вона з великим інтересом, легко і має непересічне пізнавальне значення. Проте шкода, що в книгу Шишка не внесено продовження родоводів жителів хутора Рудка. Я раніше думав, що цей хутір належить до Вовкошева, адже серед хуторян були вихідці з Вовкошева, і віддаль з Липок і цього села до Руд-

ки — однакова. Будемо надіятись, що книга вийде в повному об'ємі другим виданням, бо автор і його праця цього варті. Я ж зберіг всі газети «Рідного краю» з матеріалами родоводів, зокрема хуторян Рудки.

Добре й те, що книга І.Шишка ілюстрована архівними фотографіями з життя села, його мешканців, що робить її більш цікавою, привабливою, змістовною.

Про село Липки, його жителів з минулого можна ще багато написати, і це тема для майбутніх публікацій. Адже чого варта тільки історія сім'ї репресованого Йосипа Ковальчука, його дружини, синів Олексія, Петра та дочки Віри. Це окрема книга й окрема історія. І таких родин у Липках ой як багато.

На прикладі краєзнавця Івана Шишка пробують свої сили в публіцистиці й інші вчителі та ветерани

району.

Коли випадково зустрінешся з колишніми випускниками цієї школи або вчителями, які в різні роки працювали з Іваном Федоровичем, і мова зайде про колег чи наставників, то завжди з пошаною згадують Шишка як людину, вчителя-вихователя, наставника, справжнього гвардійця народної освіти. Іван Федорович вміє зачарувати розповіддю, бо володіє особливим даром спілкування з дітьми. Він завжди доброзичливий. Кожний учень відчуває, що його інтереси — це й інтереси вчителя, шукають діти підтримки, поради, доброго слова. І все це вони знаходять в теплом погляді вчителя, легенькій добрій усмішці.

В наш складний час вчить Іван Федорович своїми роботою і книгою дітей щастю, радості, добру. Він підтверджує істину: не горе, а тільки радість дає кліччик до

справжнього розуміння життя, вбачаючи своє завдання в тому, щоб навчити дитину повірити в себе, розкрити їй радість спілкування, багатство Всесвіту, знайти таємничі стежини до щастя. Не біда в «двійках» і не радість у «п'ятірках». Головне — запалити творчий вогонь своєї душі й совісті! Такий я зробив висновок з почутого про Івана Федоровича як вчителя і краєзнавця.

Тож мене час, забудеться багато того, що надміру голосно й самовпевнено шумує довкола, а на сторінках «Липківських родоводів», в історії нашого краю, нашої держави залишиться ім'я Івана Шишка, що несе світло знань, вершить вічну естафету, еднаючи часи і покоління.

**Володимир
АНДРІЙЧУК.**
с. Тучин.